

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ca/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117207323
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vallo
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117207323.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Vallom, v spore žalobcu SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamov, so sídlom Jakubovo námestie 14, Bratislava, IČO: 17 310 598, v spore právne zastúpený LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, Bratislava, IČO: 36 677 175 proti žalovanému Hájenka, spol. s r.o., so sídlom Kopanice 40, Makov, IČO: 36 379 409, v spore právne zastúpený JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750, o zaplatenie 864 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výšku 288,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 288,- Eur od 28. 03. 2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 33,32 %, ktoré je p o v i n n ý zaplatiť žalobca žalovanému v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, o ich výške, ktoré bude vyhotovené vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu žalobou doručou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27. 03. 2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 864,- Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 864,- Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom sp.zn. 14Ca/5/2017 - 66 zo dňa 11. 04. 2018 žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 15Co/204/2018 - 107 zo dňa 17. 04. 2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v odôvodnení predmetného uznesenia okrem iného uviedol, že v ďalšom konaní sa okresný súd bude podrobne zaoberať skutkovou a právnou argumentáciou žalobcu bez relevance toho, že či technickými zariadeniami v prevádzke žalovaného bol, alebo nebol prenášaný televízny, či rádiový signál, a to aj vzhľadom na rozsudok SDEÚ z 15. 03. 2012 sp. zn. C-162/10. Zároveň prihliadne na argumentáciu žalovaného, najmä čo sa týka vznesenia námietky premlčania, pričom sa bude zaoberať dôvodnosťou

tejto námietky, najmä s odôvodnením, či premlčanie sa počíta v zmysle ustanovení Občianskeho alebo Obchodného zákonníka.

5. Podľa § 391 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Na základe uvedeného, súd vec opätovne prejednal a rozhodol v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu a jeho právneho zástupcu a za prítomnosti právnej zástupkyne žalovaného.

7. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že predmetná právna vec je občiansko-právneho charakteru, nie obchodno-právneho charakteru. Z toho dôvodu aj otázka premlčania sa má posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Poukázala na § 101 v spojení s § 107 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu opakovane vzniesla námietku premlčania. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok na primeranú odmenu za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2015. Žalobca uplatnil svoj nárok na súde dňom 27. 03. 2017. Na základe uvedeného mala zato, že minimálne v objektívnej premlčacej lehote sú všetky nároky žalobcu, ktoré vznikli pred 27. 03. 2014 premlčané. Zároveň poukázala na subjektívnu premlčaciu lehotu. Mala zato, že došlo k premlčaniu žalobcom uplatnených nárokov v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote. Zároveň zotrvala na všetkých predchádzajúcich písomných, ako aj ústnych vyjadreniach. Poukázala na to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, neuviedol presne kedy vykonával kontrolnú činnosť, nepoukázal na konkrétne dôkazy, ktoré vzišli z tejto kontrolnej činnosti. Mala zato, že dôkazy, resp. fotodokumentácia, ktorá bola predložená v konaní, nepreukazuje, že v rozhodnom období sa žalovaný dopustil konania z titulu, ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok. Na základe uvedeného navrhla, aby súd žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Podľa § 190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z. z. autorský zákon, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2016, pričom vznik týchto vzťahov vrátane nárokov z nich vyplývajúcich, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z nich vyplývajúcich sa posudzujú podľa predpisu účinného do 31. decembra 2015; to neplatí, ak odseky 3 a 4 ustanovujú inak.

9. Podľa § 5 ods. 14 zákona č. 618/2003 Z. z. verejný prenos je šírenie alebo predvedenie diela akýmikoľvek technickými prostriedkami na šírenie zvukov alebo zvukov a obrazov súčasne, alebo ich vyjadrenie po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ich bez tohto prenosu nemohli vnímať; verejný prenos zahŕňa aj káblovú retransmisiu, vysielanie a sprístupňovanie verejnosti.

10. Podľa § 65 ods. 1, 2 zákona č. 618/2003 Z. z. ak výkonný umelec nemá výhradné právo udeľovať súhlas na verejný prenos svojho umeleckého výkonu podľa § 63 ods. 2, má za takéto použitie právo na primeranú odmenu. Ak výrobca zvukového záznamu nemá výhradné právo udeľovať súhlas na verejný prenos svojho zvukového záznamu podľa § 64 ods. 2, má za takéto použitie právo na primeranú odmenu.

11. Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. ak výrobca zvukovo-obrazového záznamu nemá výhradné právo udeľovať súhlas na verejný prenos svojho zvukovo-obrazového záznamu podľa § 66 ods. 2, má za takéto použitie právo na primeranú odmenu.

12. Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. účelom kolektívnej správy práv podľa tohto zákona (ďalej len "kolektívna správa") je kolektívne uplatňovanie a kolektívna ochrana majetkových práv autora a majetkových práv výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu zvukovo-obrazového záznamu a vysielateľa a umožnenie uvedenia predmetu týchto práv na verejnosti.

13. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. organizácia kolektívnej správy je právnická osoba, ktorej bolo udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy.

14. Podľa § 81 ods. 1 písm. a), i), j), s) zákona č. 618/2003 Z.z. organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia a) zastupovať každého nositeľa práv pri výkone jeho práva, ktoré spravuje na základe tohto zákona, i) domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva; to neplatí, ak sa nositeľ práva, ktorý je na to oprávnený, takéto nároku

sám domáha alebo ak je to nehospodárne, j) vyberať v súlade s týmto zákonom a zmluvami podľa písmena h) pre nositeľa práv odmeny, primerané odmeny, náhrady odmien a prípadné príjmy z vydania bezdôvodného obohatenia, rozdeľovať ich a vyplácať v súlade so svojím vyúčtovacím poriadkom, s) uverejniť vhodným spôsobom sadzobník odmien a primeraných odmien.

15. Autorský zákon pri uplatňovaní nároku odmeny vychádza z konštrukcie bezdôvodného obohatenia. Bezodôvodným obohatením v tomto prípade je suma, o ktorú sa používateľ diela obohatil tým, že v rozpore so zákonom nezaplatil oprávneným subjektom za použitie diela primeranú odmenu, resp. pri výhradných právach za udelenú licenciu. Organizácia kolektívnej správy má v zmysle § 81 ods. 1, písm. i) autorského zákona právo domáhať sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva.

16. V konaní bolo nesporné, že strany sporu neuzatvorili žiadnu zmluvu a žalobca ako organizácia kolektívnej správy si uplatňuje nárok na primeranú odmenu za vykonávanie verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov prostredníctvom technického zariadenia nachádzajúceho sa v priestoroch prevádzky žalovaného Horský hotel Hájenka, so sídlom Kopanice 40, Makov v období od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2015 vo výške 864,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia.

17. Ak sa organizácia kolektívnej správy nedohodne s používateľom na uzavretí licenčnej zmluvy alebo hromadnej licenčnej zmluvy alebo s právnickou osobou združujúcou používateľov na uzavretí kolektívnej licenčnej zmluvy, ktorou udelí súhlas na použitie predmetov ochrany, ku ktorým spravuje práva podľa tohto zákona, môže ak ide o licenčnú zmluvu alebo hromadnú licenčnú zmluvu organizácia kolektívnej správy alebo používateľ a ak ide o kolektívnu licenčnú zmluvu organizácia kolektívnej správy alebo právnická osoba združujúca používateľov predmetov ochrany požadovať, aby obsah takejto zmluvy vrátane odmeny za použitie spravovaných predmetov určil súd.

18. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že pokiaľ žalovaný ako používateľ mal záujem o používanie predmetov ochrany, mal uzavrieť s organizáciou kolektívnej správy licenčnú alebo hromadnú licenčnú zmluvu. Iniciatíva by tak mala byť vždy na strane používateľa, pokiaľ používateľ má záujem o použitie predmetu ochrany. Používateľ musí najprv tento záujem prejaviť a až následne organizácia kolektívnej správy je potom povinná viesť s takouto osobou rokovania o uzavretí kolektívnej zmluvy. Používateľ môže použiť predmety ochrany odo dňa uzavretia zmluvy s organizáciou kolektívnej správy. V prípade, ak sa organizácia kolektívnej správy nedohodne na uzavretí zmluvy, môže používateľ požadovať, aby obsah takejto zmluvy, vrátane odmeny a nahradenia vôle uzavrieť takúto zmluvu určil súd. V takomto prípade používateľ môže použiť predmety ochrany, ktoré mali byť predmetom zmluvy, ak podá návrh na začatie konania, najneskôr v lehote 30 dní odkedy začal používať spravované predmety ochrany, ako to vyplýva z ustanovenia § 82 ods. 2 zákona č. 618/2003 Z. z.

19. Žalobca je organizácia kolektívnej správy, ktorá udeľuje rozšírenou hromadnou licenčnou zmluvou používateľom licenciu do budúcna používať predmety ochrany, ktoré kolektívne spravuje. V prípade verejného prenosu technickými zariadeniami ako hromadného používania predmetov ochrany vopred nemôže byť známy presný rozsah a obsah vysielania, teda rozsah a identifikácia diel, ktoré budú predmetom vysielania, navyše počet kolektívne spracovaných predmetov ochrany sa v priebehu licencovaného obdobia môže meniť. Bez ohľadu na to, aké predmety ochrany budú použité počas licencovaného obdobia, používateľ je v zmysle hromadnej licenčnej zmluvy, prípadne rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy oprávnený používať všetky predmety ochrany kolektívne spravované danou oprávnenou organizáciou kolektívnej správy. Licenčná odmena sa stanovuje paušálnou sumou, kedy iný spôsob určenia výšky licenčnej odmeny ani objektívne nie je možný vzhľadom na povahu a rozsah používania predmetov ochrany a rozsah nositeľov práv. Čo sa týka výšky uplatneného nároku, vychádza sa pri jej určení z ustanovení § 458a a § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa uplatňuje vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej istej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Dôležitá je skutočnosť, že zo strany žalovaného mala byť uzatvorená hromadná licenčná zmluva, za ktorú by používateľ platil zvyčajnú licenčnú odmenu na základe sadzobníka žalobcu a pokiaľ žalovaný si takúto povinnosť nesplnil a neuzatvoril licenčnú zmluvu (hromadnú licenčnú zmluvu) žalobca ako organizácia kolektívnej správy má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške odvodenej od zvyčajnej licenčnej odmeny.

20. Ak nedošlo k písomnému vylúčeniu kolektívnej správy majetkových práv ani zo strany nositeľov práv zastupovaných na zmluvnom základe, ani zo strany nositeľov práv nezastupovaných na zmluvnom základe a nositelia práv ani sami neuplatňujú voči žalovanému nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobca má zákonnú povinnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému.

21. Z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovaným sa súd prednostne zaoberal touto námietkou, nakoľko podľa § 100 Občianskeho zákonníka premlčané právo nie je možné priznať.

22. Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné, bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Žalobca si uplatnil primeranú odmenu za roky 2013, 2014, 2015. Nárok za priznanie odmeny za rok 2013 sa premlčal uplynutím dvojročnej premlčacej doby plynúcej od 01. 01. 2014, a to dňa 01. 01. 2016 a za rok 2014 začala plynúť doba na uplatnenie práva od 01. 01. 2015 a uplynula dňa 01. 01. 2017. Žalobca doručil žalobu na súd dňa 27. 03. 2017. Po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty, preto námietka premlčania žalovaného bola dôvodná ohľadom odmeny za rok 2013 a 2014 vo výške 576,- Eur.

24. Na základe uvedeného zostal predmetom sporu nárok žalobcu na primeranú odmenu za rok 2015, pričom doba na uplatnenie práva začala plynúť od 01. 01. 2016 a do podania žaloby neuplynula. Súd aj s poukazom na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, mal nepochybne zato, že žalobca preukázal dôvodnosť svojho nároku, čo do dôvodu a výšky 288,- Eur, a keďže nebolo preukázané, že by žalovaný uhradil sumu 288,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi uvedenú istinu.

25. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd podľa § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uložil žalovanému aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 288,- Eur od 28. 03. 2017 do zaplatenia.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP, podľa pomeru úspechu vo veci (žalobca úspešný v rozsahu 33,34%, žalovaný v rozsahu 66,66%) a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v rozsahu 33,32% (čistý úspech žalovaného) priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

27. O výške trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.